

Un cap de setmana sense...

El Joan va rebre una petició d'amistat, a través de *Facebook*, que el va deixar astorat. Després de tants anys, què vol, ara? Era la Sara B., el seu primer amor. Un amor frustrat, però, com la majoria d'amors massa primerencs, perquè ell, llavors, tenia divuit anys i ella solament setze. Va passar dos dies sense respondre, pensant què havia de fer. Al cap dels anys, encara que només fos per educació, va creure que havia de contestar positivament a aquella estranya demanda. Així, poc a poc, sense voler, va assabentar-se de moltes coses que la Sara B., li anava escrivint en els seus correus. Li deia que s'havia casat i tenia dos fills, ara ja grans, bons estudiants, per cert. Llavors ja amb les carreres acabades, que tenien la seva vida. El seu marit feia cinc anys que havia mort i li confessava que se sentia molt sola. Que va ser rellegint les seves cartes, que encara guardava curosament, que havia enyorat aquell bell amor seu de joventut. Un dia, va enviar-li una fotografia actual i li deia que li agradaria molt quedar en algun lloc, per saludar-lo personalment.

Precisament, aquell cap de setmana, el Joan estaria sol, perquè la seva esposa, en companyia dels seus tres fills, anaven a Madrid a veure els pares d'ella. Ell no havia dit res de tot allò a la seva muller, perquè no volia preocupar-la sense motiu. No pagava la pena. Pensava que saludaria la Sara B., i aquí s'acabaria tot. Van quedar citats en una cafeteria de barri, lluny del centre de la ciutat.

Ell va vestir-se bé i comprà un ram de flors per obsequiar-la. Sentia els mateixos nervis de feia quaranta anys endarrere! Per què? L'esperaria assegut en una taula ben arrezerada, dins l'establiment on havien quedat. Ella va arribar puntual. Varen abraçar-se, i, al mateix temps, es besaren a les galtes, com els amics. Li confessà que no havia tingut sort en el seu matrimoni, però que havia aguantat pels fills. Que mai l'havia oblidat i que encara l'estimava... Dinaren i soparen plegats, en mig de mútues confidències. Passaren junts una nit meravellosa. Diumenge a la tarda van acomiadar-se, però aquesta vegada per sempre. Ell va dir-li que estimava la seva esposa i que anava a esperar-la a l'aeroport. Va deixar-la plorant, mentre ell considerava que, malauradament, la vida no es podia viure dues vegades...